

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.-4.7.2021

Lauantai 3.7.2021
iltaseurat klo 18.30
Mirjami Mäntymaa

”Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.”

Nämä Jeesuksen sanat opetuslapsille ovat olleet mielessäni viime aikoina. Näiden herättäjäjuhlien tunnus *Siipeis suojaan* on vienyt ajatukset omaan lapsuuteen ja iltarukoukseen, turvalliseen oloon siinä seinällä olevan enkelitaulun alla. Samalla ajatukseni ovat kulkeneet omiin lapsiin ja lastenlapsiin. Olenko osannut kertoa heille suojaavista siivistä, turvasta, Vapahtajan sylistä? Olenko sallinut lasten tulla Jeesuksen luokse vai olenko estänyt heitä?

Osallistuin juhannuksen alla pienten lasten mielenterveyden maailmanjärjestön kongressiin, joka piti järjestää Australian Brisbanessa mutta toteutuikin hybridikongressina: paikan päällä olivat ne, jotka voivat, mutta suurin osa, myös minä, osallistui virtuaalisesti, eri puolilta maailmaa. Virtuaaliyhteyksiin on puolentoista viime vuoden aikana saatu oppia ja tottua.

Pienten lasten mielenterveydestä tai mielenterveyden pulmista puhuminen tuntuu monista oudolta. Haluaisimme ajatella, että suloiset pikkulapset ovat aina onnellisia, hyvinvoivia, ilman murheita. Kuitenkin samalla ymmärrämme, että lasten hyvinvointi nivoutuu vahvasti vanhempien ja muiden läheisten hyvinvointiin. Erilaisia perheen kuormitustekijöitä on paljon: vanhempien mielenterveysongelmat kuten masennus, päihteiden käyttö, taloudelliset huolet, työttömyys tai liika työ, riidat ja väkivalta perheissä. Viime vuosi on tuonut vielä lisää kuormittumisia: etäkoulut ja etätöyt, huolen ja ahdistuneisuuden omasta tai läheisten sairastumisesta, eron läheisistä, kun vaikkapa isovanhempia ei saanut tavata. Maailmanlaajuisesti ajatellen lapset kärsivät kaikesta siitä mistä lapset täälläkin ja lisäksi monista muista: äärimmäisestä köyhyydestä, aliravitsemuksesta, sodista, luonnonkatastrofeista. Ja pandemia on ollut nimensä mukaisesti koko maailman uhka.

Sallikaa lasten tulla minun luokseni. Tämä on velvoittava sana meille. Siionin virressä 194 laulamme: ”Jos etsit, sielu, Jeesus-lastia ja armahtajaa ihmisen, et häntä löydä kunniaa vaan kapaloista pienoisten.” Tämä vaatii meitä toimimaan yhteiskunnassamme ja koko maailmassa niin, että lasten osa olisi parempi. Että lapset voisivat kasvaa turvallisessa ympäristössä ja että heidän vanhemmillaan olisi voimavaroja ja riittävästi apua heitä kasvussa tukea.

Ja se vaatii meitä toimimaan niin, että lapset ja perheet voisivat oikeasti kokea olevansa tervetulleita kirkkoon, seurakunnan toimintaan, seuroihin. Kun omat lapseni olivat pieniä, kirkkoon tai seuroihin lähteminen kahden pienen vilkkaan pojan kanssa tuntui joskus aika ylivoimaiselta. Häiritsevät muita. Tuntui aina, että kaikki katsovat vähän paheksuen: eikö se Mäntymaan rouva nyt saa poikia pysymään paikallaan hiljaa. Voi olla, että tänäkin päivänä nuoret äidit ja isät ajattelevat niin tai kokevat, että he eivät täytä sellaisia normeja ja vaatimuksia, että voisivat tulla. Eivät usko riittävän paljon. Eivät ole oikeanlaisia. Tai eivät osaa käyttäytyä oikealla

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.-4.7.2021

tavalla. Kuitenkin, kun Jeesus otti lapset vastaan, ei hän määritellyt, että vain jotkut lapset tai vain tietynlaisten perheiden lapset saisivat tulla.

Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Se ei ole sana lasten vanhemmille vaan se on ennen kaikkea sana opetuslapsille, siis meille kaikille seurakunnan jäsenille: meidän tulee toimia niin, että lasten ja heidän perheidensä polku seurakunnan toimintaan, kirkkoon, seuroihin, Jumalan perhevään yhteyteen olisi helpompi, tasaisempi, kutsuvampi. Meidän tulee toimia niin, että ovi olisi auki, seinät leveällä, kynnyks matala. Ja että toivotamme tervetulleiksi ja rakastamme joukkoon kaikenlaiset vanhemmat ja heidän kaikenlaiset lapsensa.

Sallikaa lasten tulla minun luokseni. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. Lapsi on asetettu meille esikuvaksi. Millaisia lapset ovat? Ovatko he kilttejä ja kuuliaisia, sellaiseksiko esikuvaksi lapsi asetettiin? Lapset ovat monenlaisia: suloisia, ihania, hellyttäviä, iloisia ja itkeviä, kilttejä ja kuuliaisiakin, mutta voivat olla myös häliseviä, ylivilkkaita, huonosti käyttäytyviä. Pelokkaita tai raivoavia. Omapäisiä, uhmakkaita. Leikkiväisiä, innostuneita. Väsyneitä, nälkäisiä. Luottavaisia, rauhallisia. Puheliaita tai vähäpuheisia. Impulsiivisia tai harkitsevaisia. Varsinkin pienet lapset ovat sellaisia kuin ovat, eivät osaa eivätkä ymmärrä näytellä. Lapset ovat myös riippuvaisia vanhemmistaan– mitä pienempiä, sitä enemmän: vauvat eivät ilman hoitavaa aikuista pysy hengissä!

Jeesus puhui usein Isästä, taivaallisesta Isästä, opettipa rukouksenkin, joka alkaa: Isä meidän, joka olet taivaissa. Katekismuksessa selitetään: ”Jumala tahtoo tällä saada meitä uskomaan, että hän on meidän oikea Isämme ja me olemme hänen oikeita lapsiaan, niin että rukoilisimme häntä turvallisesti ja täydellä luottamuksella niin kuin rakkaat lapset armasta isäänsä.”

Sallikaa lasten tulla minun luokseni. Tulkaa lasten kaltaisiksi. Meitä kutsutaan tulemaan sellaisina kuin olemme: välillä huonosti käyttäytyvinä ja uhmakkaina, välillä pelokkaina tai raivoavina, joskus kiltteinä, kuuliaisina, iloisina, innokkaina. Joskus tympääntyneinä, väsyneinä, kiukuttelevina. Joskus nälkäisinä, joskus kylläisinä. Mutta aina riippuvaisina Taivaallisesta Isästä.

Ja käyköön meille niin kuin niille lapsille, joiden pääsyä Jeesuksen luokse opetuslapset yrittivät estää: Jeesus otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä.